

- 6) Czy skutek odstrasżający należy oceniać w ten sam sposób w odniesieniu do spółki wydającej dziennik i w odniesieniu do dziennikarza, będącego osobą fizyczną?
- 7) Czy ogólna sytuacja gospodarcza prasy pisanej jest okolicznością istotną dla oceny tego, czy poza losem danego dziennika, zasądzenie kwot może wywołać skutek zastrasżający wobec wszystkich mediów?

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. 2001, L 12, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sofijski gradski syd
(Bułgaria) w dniu 10 października 2022 r. – postępowanie karne przeciwko OT, PG, CR, VT, MD**

(Sprawa C-634/22)

(2023/C 24/35)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Sofijski gradski syd

Oskarżeni w postępowaniu karnym

OT, PG, CR, VT, MD

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 2, art. 6 ust. 1 i 3 oraz art. 19 ust. 1 ust. 2 TUE w związku z art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że narusza się niezależność sądu, który jest likwidowany w następstwie przyjęcia zmiany Zakon za sydebnata vlast (ustawy o ustroju sądownictwa, DW nr 32/26.4.2022 R., przy zarządzonej likwidacji sądu w dniu 27 lipca 2022 r.), lecz sędziowie nadal powinni rozpatrywać przydzielone im do tego dnia sprawy, a także nadal będą rozpatrywać po tej dacie sprawy tej instytucji, w których przeprowadzili posiedzenia wstępne, w sytuacji, w której uzasadnieniem likwidacji sądu jest to, że poprzez jego likwidację zapewnia się poszanowanie konstytucyjnej zasady niezawisłości władzy sądowniczej i ochrony konstytucyjnych praw obywateli i nie przedstawiono odpowiednich argumentów wyjaśniających, jakie okoliczności prowadzą do wniosku dotyczącego naruszenia tych zasad[?]
- 2) Czy wskazane przepisy prawa Unii należy interpretować w ten sposób, że nie dopuszczają one przepisów krajowych takich jak wskazane w Zakon za izmenenie i dopylnenie na Zakona za sydebnata vlast (ustawy zmieniającej i uzupełniającej ustawę o ustroju sądownictwa, DW, nr 32 z dnia 26 kwietnia 2022 r.), które prowadzą do pełnej likwidacji samodzielnego organu władzy sądowniczej w Bułgarii (Specializiran nakazatelen syd) ze wskazanych względów i do przeniesienia sędziów (w tym sędziego składu orzekającego rozpatrującego konkretną sprawę karną) tego sądu do różnych sądów, lecz zobowiązują tych sędziów do dalszego rozpatrywania wszczętych przez nich spraw w likwidowanym sądzie?
- 3) Jeśli taka sytuacja ma miejsce, i mając na względzie pierwszeństwo prawa Unii, jakie powinny być czynności procesowe sędziów likwidowanych sądów w sprawach dotyczących likwidowanej instytucji (do których dokończenia zobowiązuje ich ustawa), mając na względzie również ich obowiązek oceny istnienia podstaw do samodzielnego wyłączenia się w tych sprawach? Jakie byłyby skutki dla decyzji procesowych sądu, o którego likwidacji postanowiono, w sprawach, które muszą zostać doprowadzone do końca, i dla końcowych orzeczeń w tych sprawach?